

Zac Poonen: Isten tökéletes terve a kudarcot vallók számára

(The Purpose of Failure című könyv 2. része)

Sok olyan atyafi és nőtestvér van, akik úgy gondolják, hogy ők Isten tökéletes tervét az ő életükre nézve már nem tölthetik be, mert vétkeztek életükben és Isten előtt kudarcot vallottak.

Nézzük meg, mit szól ehhez az Írás, és ne hagyatkozzunk a sajátmagunk logikájára.

Lássuk először is, hogyan kezdődik a Biblia.

„Kezdetben teremtette Isten a Mennyet és a Földet” (1.Móz. 1,1). A Menny és a Föld bizonyosan tökéletes volt, amikor Isten megteremtette, mert az Ő kezéből nem kerül ki semmi tökéletlen és hibás.

De az Isten által teremtett angyalok egy része elszakadt Tőle. Erről Ézs. 14,11-15 és Ez. 28,13-18 ír. Ebben az időben változott át a Föld állapota pusztává és üressé, ahogy az 1.Móz. 1,2. versben van írva.

Ezután 1.Móz. 1. leírja, hogyan készített Isten a pusztát és üres anyagból valami oly gyönyörűt, amiről Ő maga mondja, hogy „nagyon jó” (1.Móz. 1,31). 1.Móz. 1,2-3 versekben azt olvassuk, hogy Isten Szelleme lebegett a Föld felett, és Isten kimondta a Szavát – és az létrehozta az új állapotot.

Mi ennek az üzenete ma számunkra?

Egyszerűen az, hogy mindegy milyen súlyos kudarcot vallottunk vagy mekkora a káosz az életünkben: Isten még mindig képes az Ő Szelleme és a Szava által életünket győzelmessé tenni.

Istennek volt egy tökéletes terve a Menny és a Föld számára, amikor azokat alkotta. De tervét Lucifer kudarca félretolta. Isten azonban megváltoztatta a Mennyet és a Földet és a káoszból valami „nagyon jót” teremtett.

Most nézzük meg, mi következett mindjárt utána.

Isten megteremtette Ádámot és Évát, és kezdődött előről. Istennek az ő számukra is bizonyosan megvolt a tökéletes terve, amelyben a bűneset nem volt benne, azaz hogy egyenek a jó és gonosz ismeretének fájáról. Ők azonban ettek a tiltott fáról, és ezzel kereszteték Isten voltaképpen tervét magukra nézve, bármennyire pontos is volt ez a terv.

A logika azt mondja nekünk, hogy ők Isten tökéletes tervét a továbbiakban már nem tölthették be. És mégis azt látjuk, hogy amikor Isten a kertben keresi őket, nem azt mondja nekik, hogy most megkapják az Ő második legjobb tervét életükre vonatkozóan. Nem. Ő megígéri nekik 1.Móz. 3,15-ben, hogy az asszony magva a kígyó fejét szétapossa. Ez egy ígélet volt arra nézve, hogy Krisztus a világ bűneiért meg fog halni és a Sátánt a Golgotán le fogja győzni.

Tudod ezeket a gondolatokat logikusan követni?

Tudjuk azt, hogy Krisztus halála öröktől fogva része volt Isten tervének: „...a megölt Bárány életkönyvébe a világ fundamentuma letételétől fogva. (Jel. 13,8). De tudjuk azt is, hogy Krisztus csak azért halt meg, mivel Ádám és Éva vétkezett és ezzel Isten tervét kereszteték. Így levonhatjuk azt a logikus végkövetkeztetést, hogy Istennek az a tökéletes terve, hogy Krisztust elküldje, hogy a világ bűneiért meghaljon, végbement, beteljesedett, de nem Ádám bűne ellenére, hanem Ádám bűne miatt! Isten szeretetét nem láthattuk volna meg a Golgota keresztjén, ha Ádám bűne nem lett volna.

Ez összezavarja a logikánkat, azért mondja az Írás is, hogy „ne hagyatkozzunk a magunk értelmére” (Példabeszédek 3,5-ből).

Ha Isten matematikai logika szerint munkálódna, akkor nekünk, keresztényeknek azt kellene mondanunk, hogy Istennek az csak a második legjobb terve volt, amikor Krisztus a Földre jött. De istenkáromlás lenne ilyet mondani. Ez Isten tökéletes tervének volt a része az ember számára. De mivel Isten mindenható és örökkévaló, és mivel Ő a véget kezdettől fogva ismeri, és mivel Ő mindig halkan és szeretettel tervez értünk, a mi emberi logikánk kudarcot vall, ha az Ő eljárását a magunk gondolkodásmódja szerint próbáljuk megmagyarázni.

Isten útjai nem a mi útjaink, az Ő gondolatai nem a mi gondolataink. A különbség oly nagy, mint a Menny és a Föld távolsága (Ézs. 55,8-9). Úgyhogy az a jó számunkra, ha a magunk „okos” indoklásait és a logikánkat félretesszük, amikor Isten útjait igyekszünk megérteni.

Mi akkor az az üzenet, amit Isten most továbbítani akar nekünk, közvetlenül a Biblia kinyitott lapjairól? Egyszerűen az, hogy Ő azt az embert felveheti, aki kudarcot vallott, és belőle valami dicsőségest, győztest készíthet, és rajta mindennek ellenére tökéletes tervét beteljesítheti.

Isten üzenete az emberekhez az – és ezt nem szabad elfelejtenünk soha – hogy: Ő képes azt az embert, aki folyvást kudarcot vallott, tökéletes tervében részesíteni, nem Isten második legjobb tervében, hanem Isten legjobb tervében.

Arról van szó, hogy a mi emberi kudarcunk is része Isten tökéletes tervének, hogy az embert néhány felejthetetlen leckével tanítsa. Ez az emberi logika számára megfoghatatlan, mivel Istent annyira nem ismerjük.

Isten csak töredelmes férfiakat és nőket tud használni. Annak hogy megtörjön minket, egyik módja az állandó botlásaink által történik.

Istennek az az egyik legnagyobb problémája velünk, hogy minket olyannyira meg akar áldani, hogy áldása ne fuvalkodtasson fel bennünket, ne váljunk büszkévé. Ha legyőzhetjük dühünket és erre büszkéek vagyunk, akkor még mélyebbre zuhantunk, mint ahol voltunk! Istennek kell bennünket a győzelemkor alázatban tartani.

A bűn fölötti valódi győzelemre csak a legmélyebb alázatban juthatunk el. A vereségeknek, amikben még annyiszor részünk van, az a céljuk, hogy önbizalmunkat összetörjék. Annyira, hogy meggyőződjünk róla, hogy Isten megsegítő kegyelme nélkül nem győzhetünk a bűn fölött. Ha majd azután valódi győzelmünk lesz, sohasem kérkedhetünk vele.

Azonkívül nem tudhatunk másokat lenézni, ha magunk is folyvást kudarcot vallottunk. Azokkal, akik elestek, együtt tudunk érezni, mert megismertük tulajdon hústestünk gyengeségét a sajátmagunk számtalan kudarcán keresztül. „Elnézök lenni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mert mi magunk is erőtlenséggel vagyunk körülvéve” (Zsid. 5,2-ből).

Egy logikusan gondolkodó ember, ha ilyen üzenetet hallgat, azt mondhatja: „Akkor vétkezzünk még többet, hogy abból jó származzon!”

Róma 3,7-8 ezekkel a szavakkal válaszol az ilyen embernek: „ha pedig Isten való(igaz)sága az én hazugságom által gyarapodott (növekedett) az Ő dicsőségére, miért ítélnék el engem továbbra is mint bűnöst? és talán ahogyan vádolnak is minket, és ahogyan némelyek hangoztatják is, hogy mi így beszélünk: tegyünk rosszat, hogy jó származzék (jöjjön ki) belőle, az ilyeneket méltán (igazságosan) éri az ítélet.”

Nem, mi nem azt hirdetjük, hogy vétkezzünk, hogy abból jó származzon. Azt sem mondjuk, hogy húzzunk hasznot Isten kegyelméből és szabad akarat szerint dacosan legyünk engedetlenek. Azt sem mondjuk, hogy nem fogjuk learatni azt, amit vetettünk. Nem.

Azt viszont mondjuk, hogy az emberi logika nem foghatja fel Isten kegyelmét az elesett emberhez.

Semmi sem lehetetlen Istennek, még az sem, hogy minket az Ő tökéletes akaratába visszavigyen miután folyvást és szörnyen kudarcot vallottunk. Egyedül a mi hitetlenségünk gátolhatja Őt meg ebben.

Ha azt mondod: „De én már oly sokszor kudarcot vallottam. Lehetetlen Istennek engem most már visszavinni az Ő tökéletes tervébe”, akkor Istennek is lehetetlen lesz, mivel TE nem hiszel abban, amit Ő érted tehet. Jézus azonban azt mondta, hogy Istennek semmi sem lehetetlen, hogy megtegye értünk – amennyiben hisszük azt.

„Legyen a te hited szerint” – ez Isten törvénye minden helyzetben (Mát. 9,29). Azt fogjuk megnyerni, amihez van hitünk. Ha úgy hisszük, hogy valamit lehetetlen Istennek megtenni a mi életünkben, akkor az nem is lesz meg.

Talán Krisztus ítélőszéke előtt meglátod majd, hogy egy másik hívőnek, aki az életében egy sokkal nagyobb káoszt okozott magának, mégis beteljesedett Isten tökéletes terve az ő életére nézve –

egyszerűen azért, mert ő hitte, hogy Isten az ő életének cserepeit megint összeszedheti és abból valami „nagyon jót” készíthet.

Milyen sajnálkozásod lesz majd életedre nézve ama napon, amikor felismered, hogy nem a hibáid voltak azok (teljesen minden hogy mennyi volt), amelyek Isten tervét keresztettk, hanem a te hitetlenséged!

A tékozló fiú története, aki annyi évet eltékozolt, mutatja, hogy Isten a legjobbját éppen a kudarcot vallottnak adja. Az apa azt mondta: „Hozzátok gyorsan a legjobb ruháimat”, egy olyanak, aki őt oly közönséges módon otthagya. Ez az evangélium üzenete – egy új kezdés, nem csak egyszer, hanem mindig újra és újra – mert Isten senkiről sem mond le.

A gazdáról szóló példázat, aki elment, hogy munkásokat vegyen fel a szőlőjébe (Mát. 20,1-16) ugyanezt az üzenetet tanítja. Azokat az embereket fizette ki először, akik a tizenegyedik órában álltak szolgálatba. Más szavakkal, azok a munkások, akik életük 90 százalékát eltékozták, és semmi örökre megmaradót nem tudtak véghezvinni, még mindig tudtak valami győzelmes dolgot Istenért tenni életük maradék 10 százalékában. Ez egy hihetetlen bátorítás mindazok számára, akik kudarcot vallottak.

„Azért jelent meg Isten Fia, hogy az vádló munkáit lerontsa” (1.Ján. 3,8).

Ez a vers tulajdonképpen azt jelenti, hogy Jézus azért jött el, hogy „kioldozza életünk fonalán levő összes csomót, amiket az ördög kötözött”. Képzeld el a következőt: Amikor megszülettünk, Isten mindegyikünknek adott egy tiszta feltekert gombolyagot. Amikor aztán folytatódott életünk, elkezdtek letekerni a fonalat és csomókat hoztunk létre, azaz vétkeztünk. Ma, sok évvel azután, hogy a fonalat összekuszáltuk, kétségbeesünk, ha ezernyi csomót látunk a fonalunkon. De az Úr Jézus eljött, „hogy kioldja a csomókat, amiket az ördög életünkben kötött”. Úgyhogy van még remény a legjobban összecsomózott fonalú emberek számára is. Az Úr mindegyik csomót kioldozza és megint egy tökéletesen feltekert gombolyagot ad vissza a kezébe.

Ez az evangélium üzenete: Újra kezdheted.

Azt mondd: „Ez lehetetlen!” Nos, akkor hited szerint fog történni veled. A te esetedben lehetetlen lesz. De hallok másvalakit, akinek élete rosszabbul néz ki, mint a tied, így szólni: „Igen, én elhiszem, hogy Isten ezt meg fogja tenni bennem.” Annak is a hite szerint lesz. Az ő életében beteljesedik Isten tökéletes terve.

Jeremiás 18,1-6-ban Isten beszéde hangzik Jeremiáshoz egy gyakorlati példán keresztül. Jeremiásnak el kellett mennie a fazekas házához, aki éppen egy edényt készített. „De az edény rosszul sikerült a fazekas kezében.” És mit tett a fazekas? „Ekkor egy másik edényt készített belőle a fazekas, ahogy azt jónak látta”.

Azután következett a példa alkalmazása (6. vers) „Vajon nem bánhatok-e én is úgy veled, , mint ez a fazekas?” – hangzott az Úr kérdése. (Tedd be a saját nevedet a pontozott vonal helyére, és megkapod Isten hozzád intézett kérdését.) Ha megvan életedben az Istennek tetsző szomorúság és gyász vétke miatt, akkor, ha bűneid vérpirosak is, nem csupán hófehér lesz szíved, ahogy az ószövetségben ígérve van (Ézs. 1,18) – hanem Isten az újszövetségben még többet ígér: „A te bűneidről többé nem emlékezem meg (Zsid. 8,12)”.

Az mindegy, hogy mik a vétségeid, vagy hibáid, Istennel újra kezdheted. Még akkor is, ha múltadban már ezerszer újra kezdted, és megint kudarcot vallasz, akkor ma ezeregyedszerre új kezdetet tehetsz. Isten életedből még mindig valami diadalmas dolgot hozhat ki. Ha van élet, akkor van reménység. Ne szűnj meg tehát Istenben bízni. Ő sok hatalmas dolgot megtehet gyermekeiért, nem azért mert ők a múltban kudarcot vallottak, hanem azért, mivel most bíznak Benne.

Adjunk tehát dicsőséget Istennek, mivelhogy erős a hitünk (Róma 4,20). Bízunk hát Benne a következő napokban minden olyan dologban, amiket eddig lehetetlennek tartottunk.

Minden embernek, akár fiatal, akár idős, lehet reménysége, mindegy hogy milyen gyakran vallott kudarcot a múltban, amennyiben hibáját beismeri, alázatos lesz, és Istenbe veti bizalmát.

Tanulhatunk is hibáinkból, és ezzel előmozdítjuk, hogy Isten tökéletes akarata a mi életünkre nézve beteljesedjen.

A következő korszakokban pedig példakul használhat Isten bennünket arra, hogy Ő a totális kudarcot vallókkal mit megtehetett. Akkor meg fogja mutatni, hogy Ő mit tehetett bennünk „kegyelmének mérhetetlen gazdagsága által, irántunk való jóságából Krisztus Jézusban” (Ef. 2,7). Halleluja!

Ámen és Ámen

Forrás:

Christian Fellowship Church – Bangalore, India

www.cfcindia.com